

SALUT

El llibre 'Records', que es va presentar ahir, recull el testimoni d'amics de l'expresident de la Generalitat Pasqual Maragall. CÈLIA ATSET

40 amics recorden i celebren Maragall

Crònica

TONI VALL
BARCELONA

“**H**an passat els anys i el pare ha anat empitjorant, però conserva un humor envejable. Ens estima i ens segueix emocionant. Estem tocats, però no enfonsats”. Serveixin aquestes paraules de Cristina Maragall, la filla de Pasqual Maragall, per resumir l'esperit de la trobada *Records*, que va tenir lloc ahir al vespre a la seu de RBA i que servia per presentar el llibre amb el mateix nom i celebrar els deu anys de la Fundació Pasqual Maragall, que investiga incansablement la malaltia de

l'Alzheimer amb l'esperança de poder erradicar-la algun dia.

El doctor Jordi Camí, director de la fundació, expressa l'esperit que sempre els ha mogut, un esperit presidit per l'eloqüent pensament de Maragall: “Enlloc està escrit que l'Alzheimer hagi de ser incurable”. L'acte va comptar amb la presència de la majoria dels successors de Maragall a l'alcaldia de Barcelona: Joan Clos, Xavier Trias i Ada Colau. També amb la del seu predecessor: Narcís Serra. I també, esclar, amb la família de l'expresident de la Generalitat, entre ells el conseller Ernest Maragall, ahir d'actualitat perquè sona com a substitut d'Alfred Bosch com a alcaldable d'ERC a Barcelona.

El llibre *Records* recull el testimoni de 40 persones que han conegut bé Pasqual Maragall i que rememoren vivències, anècdotes i aprenentatges

al seu costat. Entre d'altres, Margarita Obiols, Júlia Otero, Lluís Bassat i Queco Novell, que des de l'escenari ahir van fer memòria en públic. Novell destaca la forta personalitat del polític, l'empatia i la confiança que desperta més enllà de les afinitats i les discrepàncies polítiques: “Està més preocupat de ser persona que no pas de la imatge que transmet. És una persona transversalment estimada”. En aquest mateix sentit s'expressa Obiols: “Una persona immune a la part negativa del poder”. I en fa una definició molt reveladora: “Amb el Pasqual passa una cosa molt curiosa: tothom es pensa que té amb ell una relació especial”.

Amb “criteri i mirada pròpia”

Lluís Bassat explica que amb Maragall es coneixen des de fa 70 anys, des de l'Escola Virtèlia. Recorda temps de futbol i ping-pong i la frase que un dia li va dir el seu pare: “L'única cosa teva que tens a la vida és el que tens a dins del cap”, una frase que li ha servit sovint i que avui l'uneix molt al record del seu company d'infància. El que més li ve de gust destacar a Júlia Otero és que mai mirava de reüll per atendre cap indicació que un assessor li pogués donar: “Té un criteri i una mirada propis”. “Té valentia”, rebla Obiols.

“Vull reivindicar el concepte *maragallada*”, exclama Otero. Ja sabeu, aquelles reaccions, sentències i estirabots que va posar de moda en especial durant la seva època de president de la Generalitat. “Això l'hi deien amb menyspreu”, precisa Novell. “Denotava audàcia, lideratge i capacitat de veure més enllà”, rebla Obiols. I Bassat posa en valor “el sentit de la justícia” que a criteri seu movia Maragall en les seves decisions. Bassat les va conèixer bé, sobretot durant els anys de gestació, posada en marxa i execució dels Jocs Olímpics de 1992. “Catalunya troba molt a faltar Pasqual Maragall!”, conclou Otero com a encesa proclama final. ■